

dik, mindenik lórést és magának a földbe, egymás hátán fekszenek a derék legények s kezdődik újra a tüzelés. Majd újból rohamot rendelnek, s kergetjük, szorítjuk vissza az ellent.

— Egyszerre csak a felső karomhoz csapódott a földszár, eleinte mitsem éreztem, csak később rendelt a százados ur roham-raportra, a felső karom csupa vér volt... aztán sokáig nem emlékszem, mi történt velem...

— A sebesült szállító vonatban tértem magamhoz. Ha elgondolom, hogy tiszturaink mily hősién, bátran harcoltak, mindég, mindenütt elől voltak a báró H. ezredes ur, a százados... — s itt egy csomó hős tiszt nevét említi a derék káplár.

A sebesült-szállító kocsiból egy bajtársát — szintén 46-os — budapesti kórházba szállították. Örmester volt, aki egy közlegénnyel orosz fogságba jutott. Sebesültek voltak s mielőtt 10 kilométert haladtak vissza a tűzvonalától, hogy táborukra akadjanak, kozák járőrök elfogták őket. Az orosz sebesült-szállítók leoldották sebükről a kötést s ujjal cserélték fel. A legemhérségesebben bántak velük s bár élelmet nem igen kínáltak nekik, maguknak is szűken lévén, minden brutálitástól menten kényelembe helyezték foglyait. Csupán egy őrt állítottak melléjük, ki a fáradságtól kimerülve csakhamar elaludt. Bakkancsukat levetve, meztelán menekültek ekkor vissza a magyar táborba.

FOGAK

szájpadlás
nélkül.

Az általam készített

rágásra kitűnően használható a valódi fogaktól fel nem ismerhető, az eredeti fogakat teljesen pótolják. Készíték továbbá arany koronákat és levehető arany hidakat jutányos árak mellett. Vidékiek 12 óra alatt lesznek kielégítve

Barta Ágoston fogtechnikus

== SZEGED, KIGYO-UTCA 1. SZ. ==
TELEFON 1364.

akkora terület, mint Magyarország összes szántóföldje. Ebből 1911. végén már 12 millió hold volt tovább adva parasztnak. Tagadhatatlan, hogy az óriási művelet volt. De a parasztbanktól nem a földnélküli parasztság kapott földet, hanem azok, akik már amúgy is földbirtokokkal bírtak. A parasztkor birtokvásárlása ugyanis mindig úgy történik, hogy a parasztbank a már meglevő földbirtokukra táblázza be az újonnan vásárolt föld vételárát; tehát csak az véhet földet, akinek már amúgy is van.

Az orosz reakció vezérei látszólag célt értek. Míg azelőtt a cári abszolutizmusnak és a földesuri feudalizmusnak a proletárság és parasztság egész tömegével kellett megküzdenie, manapság mellettük áll az újonnan megteremtett vagyonos orosz parasztság. Ez a gát azonban csak nagyon kis erejű, annál is inkább, mert a reformnak csak kis részét tudták eddig tényleg végrehajtani. A városi és falusi proletárok megszámlálhatatlan milliói szenvednek most is az abszolutizmus igája alatt. A lenyűgöző hatalom meggyöngyölése elegendő lesz ahhoz, mint az orosz-japán háború példája mutatja, hogy Oroszországban teljes erővel kitörjön a forradalom és a feudális cári Oroszországot fölrobbantva, a polgári fejlődés útját megnyissa. Ha a mai Oroszország — mint Stolypin mondta — csak abszolutizmus által tartható össze, úgy Oroszországnak szét kell robbanni, hogy a polgári fejlődés és kultúra utat törhessen Európá keleti felében...

HIREK

oooo

Színház és korzó.

(Saját tudósítónktól.) Ebben a lélegzetnyí írásban két témát variálunk. Rokonok, hát egy gyékényen intézzük el őket.

Az egyik: A porosz katonatisztek valamelyike egy szegedi üzletben mondotta:

— Szeged végtelenül tetszik. Csak azt csodálom, hogy a nők még most is ráérnek korzózni. Pedig a katonaság számára megnyit dolgozhatnának!...

A másik téma: A színház kapunyitásával a közgyűlés is foglalkozik majd. Ugy halljuk, hogy egy ismert városatyá nagy attakra készül — a színjátszás ellen.

Mielőtt e két esettel részletesen foglalkoznánk, szükségesnek véljük a véleményünket előljáróba bocsátani. Tehát: a mi itéletünk, hogy a porosz tiszt megjegyzése helyes, a színjátszás ellen hadakozó törvénytevő urnak azonban nincs igaza.

Komoly időket élünk, ez tagadhatatlan. A luxus ellen minden idegszálunk tiltakozik, mert úgy érezzük: mindenkinek a lelkét be kell árnyékolnia annak a gyásznak, amely — az ezrek és ezrek pusztulásáért — az egész emberiségre borult. Ez a gyász azonban nem zokogó, csak lehangoló, mert hiszen általános, ezt a gyászt nem zavarják, csak a léhaságnak, könnyűvénytésnek megnyilatkozásai, éntéktelen tisztavirágai. A nemes, értékes szórakozásokra soha nagyobb szükség nem volt, mint most, amikor a lelkekre boruló szürke fátyolt csak pillanatokra is fellebenteni emberi kötelességünk s ezért kerülünk mi szembe azzal, aki a színjátszás ellen beszél.

A színház ma nem az, ami régen volt. Jól tudjuk. De reméljük, hogy komoly időkben komolyt is tud produkálni s valljuk, hogy ma ez kell. Nyomasztó gondolataink elől az emberek szívesen menekülnek a Muzsahajlékba és el sem képzelhetők, hogy ott ne a lelkükkel harmonikus élvezetet nyújtsanak nekik.

A színház kapuit tehát meg kell nyitni. Ha léha szórakozásról van szó, mi tiltakoznánk leghangosabban. A korzózó nők — az más. Ez nem szórakozás, ez egy kis léhaság. Ezért van igaza annak a porosz tisztnek.

— Aranyat vasért. Az aranyat vasért mozgalom a mai nappal megindult Szegeden is. A közönség áldozatkészsége és lankadatlan lelkesedése olyan arányokhoz juttatta, aminőket megérdemel és megkíván az ügy, amelynek szolgálatába szegődött.

A Délmagyarország kiadóhivatalában kedden a következők cserélték ki ékszerüket „Pro patria 1914” felirású vasgyűrűvel:

Fohs Ilona aranygyűrű, arany medaillon, Várnay Dezső aranygyűrű, Vértess József 1 gyűrű, 2 amulett, N N egy lánc, N N lánc és gyűrű, Hirschl Ignác 1 aranygyűrű, N N 1 aranygyűrű, N N 1 drb 5 frankos, Csiki Margit 1 aranygyűrű, Pásztor Jancsika és Pistika 1 brostü, 3 karsatt, Náci Maria 1 aranygyűrű, Véber Oszkár 1 arany karkötő, Hegedüs Emmuska 1 pár arany fülbevaló, Lehmann Annuska 1 pár arany fülbevaló, Balog Teréz 1 ezüst karkötő, Rózsa Ferike 1 aranygyűrű, Kiss Erzs 1 aranygyűrű, Schwartz Gusztáv 1 aranygyűrű, ifj. Sándor Ferenc 1 aranygyűrű, Árvai Sándorné 1 aranygyűrű, Weinmann Antal 3 aranygyűrű, 1 és fél pár fülbevaló, Kohn Kató 1 drb medaillon, Rózsa Ernőné 1 pár arany

fülbevaló, Szegall Samuné 1 aranygyűrű, Schwartz Simon 2 broloque, 1 ezüstgyűrű, N N 1 ezüstgyűrű, Kardos Mihály 10, N N 1—1—1 2—2 korona.

— A Szegedi Katholikus Kör a sebesült katonáért. A Szegedi Katholikus Kör választmánya egy régebbi határozatából kifolyólag szeptember 15-től kezdve összes helyiségeit átengedte a Vörös Kereszt Egyesületnek a megsebesült harcosok részére berendezendő kórház céljaira. Mivel tehát a Vörös Kereszt Egyesület ennek alapján a mai napon a kör összes helyiségeit átvette és kórháznak azonnal be is rendezi, a katolikus kör főtitkári hivatala arról értesíti az összes tagokat, hogy szeptember 16-tól kezdve a kör helyiségei a Szegedi Tisztviselők Otthonának (Kass-vigadó I. emelet) I., II. fölratu termeiben lesznek.

— Öngyilkosság a Feketesas-utcán.

Nagy riadalom volt ma este félnyolc órakor a Feketesas-utcában. A huszonkettes szám előtt egy revolver-lövés dördült el és a hatalmas paloták sokszorosán verték vissza a dörrenést. A Dugonics-térről és a Klauzál-térről is sokan szaladtak be a szűk utcába; mindenki azt hitte ebben a háborús világban, hogy megint repülőgépre vadászik a katonaság. Pedig ezuttal más történt. R. N. tízenöt éves fiatal ur leány sietve ment a Feketesas-utcán és mikor a Sas-udvar elé ért, hirtelen megállt, előkapott egy revolvért és mielőtt bárki is megakadályozhatta volna a járőreket közül, a szájába lőtt. A következő pillanatban már eszméletlenül terült el a földön és mire az újdedző kíváncsiak körülsereglettek, meleg, piros vére végigömlött az aszfalton és esőndösen folydogált a közeli csatornába. Két-háromszázam is álldogáltak már ottan, de senkinek se jutott eszébe, hogy a mentőkért kellene telefonálni. Inkább tolatkodtak oda a vergődő leányhoz, aki pihegve, sápadtan hevert az aszfalton, mint egy szárnyszegett kis madár. Fehér vászon kalapja lehullott a fejéről és kibomlott dus, gesztenyeszínű haja. A villogó, fehér csövi revolver mellé hevert a földön és még mindig szigorúan irányult a cső a kis leány lehunytt szeméi felé. Akik tolatkodásuk után nehezen odáig törtettek, hogy tanúi lehettek a szomorú látványnak, ajédten hőköltek vissza, különösen a nők, és sikoltozva mondták:

— Jaj de rettenetes, hogy tudják ezt nézni!

— Szegény leány, miért az utcán tette ezt?

— Iszonyu, már meg is halt a szerencsétlen.

Egy katona keservesen mondta:

— Inkább a háborúban, az ellenségtől esett volna el.

Egy fiatal ur ironikusan szólott:

— Talán szerelmi csatában találták szíven.

Egy öreg néni tremolózó hangon replikázott:

— Hiszen olyan fiatal még, nem is tudhatja, mi a szerelem.

Két alsóvárosi leány már messziről kiabált:

— Engedjenek, hadd nézzük mi is azt a c'keserődött kisasszonyt.

Mikor aztán utat engedtek nekik, nem mertek odamenni. Egy biciklis leszállt a masináról, lekapcsolta a lámpát és odavilágított: